

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

Lib. 15. de
Ciuir. c. 23.
uida Pera-
rium ibid.

& sapientiâ & sanctitate tunc præcellerant: ac propterea tenebantur
magis casti, & creatori suo grati: & tamen cum cœperunt laxare sibi habi-
nas, fuerunt multò peiores; & prauis suis exemplis infecerunt successores
Cain: & ita magis corruerunt mundum, & horrendum diluuij supplicium
accelerarunt. Aliqui Doctores dixerunt: malos Angelos siue Dæmones
appellari *filios Dei*; eosq; induisse hominum corpora, vt possent cum fan-
nis coniungi: sicut etiam feminarum corpora induunt, vt se viris coniu-
gant. Non quod illi sentiant sensuum voluptates, quarum sunt incapaces:
quòd sint puri spiritus: sed quod delectentur perditione virorum simul
mulierum: quos decipiūt ac deprauant huiusmodi voluptatibus. Sed quan-
uis hoc interdum eueniat, sitq; magnū indicium, quòd luxuriæ peccatum
sit valde detestandum: si quidem ipsi dæmones tot adhibent artificia, vt ho-
mines ad eam prouocent: sed non loquitur de eis Scriptura diuina: neq;
opus est vt dæmones corpora induant & formas personarum sanctarum
huiusmodi fraudes exercendas: nam peruersæ carnis inclinationes, dæmo-
num funguntur officio; & filia hominum sunt quasi dæmones, ad filios Dei
deturbandos; & filia Dei urgentur, ac deprauantur à filiis hominum, &
erga ipsas sunt tanquam dæmones, concurrente Sathana inuisibiliter ma-
dictis suis suggestionibus, vt & filij, & Filia Dei ex præcella dignitate, quæ
possident, ruant; & puritatem amittant quam profitentur.

§. I.

2. Cor. 13. 1.

MODVS & ratio, qua in has miseras deuenitur, explicari potest tremen-
da illa similitudine, quam Deus proposuit Prophetae Ieremias, dicens
ei: *a posside, siue compara tibi lumbare, siue cingulum lineum, & pones illud
per lumbos tuos, & in aquam non inferes illud.* & cum id Propheta fecisset, &
Deus secundo, vt tolleret lumbare, & iret ad Euphratem, & absconderet illud
in foramine petrae, Quod etiam Propheta praestitit, & post dies plurimos dicit
Dominus ei tertio, vt redires ad Euphratem, & tolleret inde lumbare, quod ibi
absconderat, quod cum faceret Propheta, ecce computruerat lumbare istud, vt nullus
aptum esset. Et tunc Dominus cepit suam Parabolam explicare dicens: *lumbare
illud lineum significare electum populum suum Israël & Ierusalem, quæ
quamuis ex se ipso ruidior esset & crassior: magna tamen sua misericordia
illum elegit, vt eius esset possessio, & arcto amore ipsi coniungeretur. Sicut
nim, inquit, adheret lumbare ad lumbos viri, sic agglutinasti mihi omnem domum
Israël, & omnem domum Iuda: vt essent mihi in populum, & in nomen, & in laudem,
& in gloriã. Sed multò amplius (ait S. Hieronymus) viri perfecti sunt Chri-
sti Domini lumbare, siue cingulum, eò quòd ipsi adhereant per intimam
charitatem: & quidem adhuc magis speciatim continent, & Religiosi, &
omnes Professores & cultores perfectæ Castitatis; quos in secundo tome*

Cap. 20.

diximus

diximus significari b *Zoha aurea*, quā Christus Dominus ad *māmillas* *præcingebatur*. Nā etsi illi ex se ipsi sint rudis & cruda tela lineæ: ex gratia tamen eiusdem Saliatoris exaltantur, vt sint aurum valde splendidum, puram Castitatem cum charitate inflammata coniungentes: & ratione vtriusque huius virtutis honoratur, valdeq; gloriatur benignissimus noster Pater: quod illos habeat sibi ita coniunctos & adherentes, sicut cingulū adheret ei, quem cingit. diligit. n. eos, semperq; præsentem habet, eorumque curam gerit Sed nō eos præcingit per mediū corp^o, sicut dixerat Ieremiæ de populo Hebræo; sed ad ipsas *māmillas*: vt teneriorē ostendat amorem, quo populū Christianum prosequitur, & virginitalis ac Evangelicæ Castitatis cultores: collocas eos in altiori loco, ad suum sc. pectus, & in medio cordis sui. ed quod & ipsi multo excelsiorē & heroicā perfectionē profiteantur. Sed, ô miseriā & inconstantia humanā! & quā pauci sunt, qui felicē suā sortē nouerint, vitamq; agant celsitudine eius status dignā: sed potius ab vnione, quam cum Christo habebāt, miserē recedunt. nisi enim ipsi prius eum desererent, tanta eius est bonitas, vt nunquā eos prior ipse reijceret, nec à iudicissimo, quē in pectore eius habet loco, repelleret. Verum, quōdam discedunt, & vbi tandē sistunt, relicto loco & statione, quam habebant? lumbare hoc siue cingulum lineū nobis ad vinum valde detegit. Nam primū eo fuit præcinctum corpus Prophetæ; deinde illud soluit, & in manibus retinuit; & postea ad Euphratem portauit, vbi illud abscondit, ibiq; cōputruit: ac deniq; omnino abiecit, ed quod nulli vsui aptū esset. Eisdem igitur gradibus cadit iustus, quo Christus D. N. est præcinct^o, cui per votū Castitatis adhaesit. Et quod ille feruētor est, ed magis cōstringit. Sed vbi incipit tepescere, etiam incipit laxari. & hic primus est eius ruinæ casus; quia dilabitur in multa peccata venialia, & tepiditate, cōtra ipsam Castitatē eiusq; perfectionē, quā profiteretur Et hi defectus maculant & obfuscant ipsum cingulū; laxant & aliquid remittunt de stricta illa vnione, quā cum caelesti suo sponte habebant. Et quemadmodū cingulū valde laxatū, prope est vt cadat, ac dissoluatur ita: qui sponte admittunt hoc genus peccatorum, prope sunt, vt charitatis & amicitia cum Deo iacturā faciāt, incidentes in aliquod lethale peccatū. Culpa enim, quæ in alijs valde fuisse leuis, in ipsis est multo grauior, ob maiore obligationē, quā tenebantur ad eam spontē nō admittendā: cum Deus eos tantis misericordijs præuenisset; & quod macula etiam paruulā, si in vestem incidat valde preciosam, turpior sit, magisq; perniciofa. Ac propterea Nazareo, qui tantam puritatem & sanctitatem proferebantur, sicut vidimus: non solum iussit Deus c *abstinere a vino*, quod inebriat, sed etiam *ab vni. siue recentibus siue siccis, & passis, vsq; ad acinum*. nam Deo dedicati & consecrati, etsi non possint omnes leues culpas quæ ex inaduertentia, aut passione turbata procedunt, evitare: pos-

I.
Feruentior
Castitas
constringit
Christum.

Spontē peccantes
Christum
dimitunt.

cii. Tract.
c Num. 6 3.

sunt

*Lones culpa
sponte non
admittenda.*

*2.
Peccatum
mortale sol-
uit charita-
tem cū Deo.
d. 1. Co. 6. 15*

*Lib. 3. Dia-
lo. c. 23.*

*Peccatum
contra ca-
stiatem a-
lia sequun-
tur peccata.
c. Ier. 2. 18.
I Luc. 15. 13.
30.*

*g. Ier. c. 2. 18
h. cap. 31. 22.*

icap. 2. 32.

4.

sunt tamen ac merito debent eas sponte, & aduertentes non admittere. Quia si in hoc sint negligentes; facile incident in locum misericordiam culpam thalis, quae etsi non destruat omnino cingulum: soluit tamen illud, ac leuatur ab ipso Christi pectore. Quamuis enim non omnino destruat & laboret statum Christiani hominis aut religiosi, nec ipsum statum & continentiam: Destruit tamen Charitatem; animamque separat ab vniuerso & amicitia quam cum Deo suo habebat. Nam (vt ait Apostolus) non possunt simul existere; quod quis sit *id vnum corpus cum meretrice*, & simul *spiritus cum Christo*: & qui carnalem vniionem adeo turpem amplectitur, ut tim dissoluit spiritualem adeo gloriosam; & indignum se reddit gratiam & fauorem, quos à diuina misericordia accipere solebat. Ad cuius confirmationem refert S. Gregorius, quod cum Rex Wandalorum Ariarius fuisset abscindi linguas septem Episcopis Catholicis, eod quod non consentirent ipsius errori: illi tamē etiam sine linguis miraculose loquebantur quomē. Et cum post aliquot annos vnus eorum laboretur in peccatum in hoc stum: statim priuatus est illa gratia loquendi sine lingua. Peccatum adeo turpe hominis, cui Deus adeo benignè fauebat, statim debuit in faciem ipsam prodire, vt suam miseriam agnosceret, vt penitentiam surgeret. Eius enim generis est hoc vitium, vt nisi feruenti penitentiam tercipiatur, multa alia sui generis post se trahat; & miser peccator laqueum habens currat ad flumen Euphraten, et turbidamq, bibat aquam sordidam suarum voluptatum, quemadmodum ipsi gentiles bibunt. Hæc fuit miles Filij prodigi; qui, dum esset in magno honore in domo paterna, carnaliterrens, abiit in regionem longinquam, vbi dissipauit substantiam suam viuendo luxuriose. & tandem incepit egere, & missus est in villam, vt pasceret porcos, turpiter scilicet suos sensus voluptatibus sensualibus: cuius tamen tanta erat famelica non posset saturari nec vllus erat, qui illi daret, vt de saturaretur. Tanta men est diuina misericordia, vt non desinat huiusmodi peccatorum pullare, vt penitentiam agant, & suarum turpitudinum fluxum contemnant, quemadmodum pulsauit & verè mutauit filium hunc prodigum. Eodem spectant eiusdem Prophetæ verba dicentis: *quid tibi vis anima Egypti: vt bibas aquam turbidam ex flumine Nilo? Et quid tibi cum via Assyrorum? vt bibas aquam fluminis Euphrates? h vsquequo delitiis dissolueris filia? memor esto sublimis loci, quem in pectore meo habebas: age penitentiam propterea quod illum reliqueris; & ego te in eodem reponam. i Non obliuiscetur virgo ornamenti sui, aut sponsa fasciam pectoralis suae: cur igitur tu obliuisceris, qui cupio te tanquam cingulum & fasciam pectoralem, & auream pectori meo applicari?*

Si d quoniam saepe huiusmodi vocationes, & pulsus mihi efficiunt in d

libus peccatoribus, ed quod sint ebrj furioso vino suarum voluptatum, iuxta illud Osee: *k fornicati, & ebrietati auferunt cor*: permittit Deus, eos incidere in *quartam* miseriam: vt scilicet abscondatur *lumbare* lineum in profunda aliqua fossa; in quam diu maneat, donec *computrescat*, & nulli *usui sit aptum*: Hoc est, vt huic vitiō ex deliberato animo se totos dedant, & incidant in infamem, turpemq; concubinatum cum execranda illa femina, quam Salomon, *foueam profundam* appellat, & *puteum angustum*, in quo miser & infelix homo incidit cui iratus est Dominus: Deus enim iram suā ostendet, permittens, eum in eadē fouea immergi in miserias innumeras, & computrescere cum suis carnalitatibus, & amittere spiritum, honorem & bonam opinionem: & manere inutilem, vt quasi impossibile illi sit, ad priora exercitia & ministeria redire. Hoc etiam dixit Propheta Ioel verbis illis: *n computruerunt iumenta in stercore suo*. quæ autem sunt hæc iumenta, nisi homines: qui o cum essent, inquit David, in magno honore tanquam *lumbare ipsius Dei*, comparati sunt in suis moribus *iumentis insipientibus*: & computruerunt in stercore suarum luxuriarum, eis omnino immersi? eosdem desolat Ieremias cum dicit: *p filii Sion in chelyi, & amplexati auro primo & qui nutriebatur* tanquam infantes in croceu, *amplexati sunt stercora*; amittentes nobilitatem & ingenuitatem, quam habebant, & commutantes, lac deliciarum spiritualium in stercorea sensuallium; & viuentes instar iumentorum in stabulo suo; nec inde prodeutes ad subeundum laborem in re aliqua vtili. Et paulo inferius deplorat casum Nazareorum, (quorum candorem & pulchritudinem supra retulimus) dicens de illis: *denigrata super carbones facies eorum*. Et propter miram proprietatem eos comparat carbonibus, qui primū fuerunt prunæ splendentes igne, & postea in fossas aliquas proiecte, & terra coopertæ, postquam aliquo tempore sepultæ ibi manserunt, sūt carbones nigri ac turpes, inficientes & maculantes omnes, a quibus tanguntur. Spirituales enim hi Nazarei, qui prius abstinentes erant, & virtutibus aded heroicis splendebant, ed sensim deuenierunt, vt superbirent, multum sibi in sua pulchritudine complacentes. Qui in penam tantæ præsumptionis à Deo deserti, inciderunt in profundam carnalitatis foueam, in qua sensim nigredinem tanquam carbones contraxerunt, prauis que suis exemplis omnes aspicientes, & cum ipsis agentes inficiebant, ac maculabant. Et quoniam proprium colorem amiserunt, non sunt cogniti in plateis. significat enim, quod cum illi castitatis pulchritudine florent, erant collecti in domibus suis, aut in suis monasterijs; agebantq; valde cautè, incedentes per angustam perfectionis sentitiam, suamque vitam consilijs Euangelicis conformantes: sed postquam ambulare cœperunt per latas perdicionis plateas, relaxantes sensus suos, sicut reliqui peccatores, valde improbi, & prophani: propterea iam non sunt cogniti in plateis: quia

k Ose. 4. 11
1 Pro. 23. 27
m c. 22. 14.
Impuri sunt
velut iumenta.
n Ioel. 1. 17.
o Ps. 48. 13.
S. Gregorius
Homi 10. in
Ezechiel.

p Thron. 4.
2. 5.
Impurorum
facies super
carbones denigrantur.
vers. 3.

Post peccatum
commissu inter
castos & impuros
non est discrimē.

nullū est inter ipsos & illos discrimen. Quemadmodū margarita aliqua
 ciosa facile dignoscitur inter carbones: quæ tamen si etiā in carbonē con-
 tatur, quis eā inter reliquos carbones dignoscet? & præterquā quod Sana-
 gri, adeoq; deformes; etiā adeo sunt aridi, vt adhæserit cutis eorū ossibus
 ta carne consumpta: amiserunt enim omnem teretitudinē, & solitam di-
 tionē; & aruerūt, & facti sunt quasi lignū, hoc est, valdē inēpti ad ea, quæ
 Dei, & ad bonum proximorum: atq; si nunquā de rebus huiusmodi eg-
 §. 2.

NEQVE est hæc vltima miseria: nam suprema & maxima ad quam
 venire possunt omnes huius vitæ miseriæ, est tremenda Dei delictis
 permittentis illos absq; fræno sequi sua desideria; donec in eis moriantur.
 (ait S. Grego.) est, *computrescere iumenta in stercore suo*, hoc est, carnales ho-
 mines in fatore luxuriæ vitæ finire. nam interdum obseruatū est, in ipsis
 ris amplexibus, quod adeo dilexerūt, & tanti in lua vita fecerūt, mortem
 ijisse, & ex lecto libidinjs ad infernū descēdisse. Hæc illa miseria est, quæ
 clesiasticus extollit, cū ait: *Vinum & mulieres apostatare faciunt sapientes*
arguent sensatos. Et qui inigit se fornicarijs mulieribus erit nequam: putredo ver-
mes hæredat abunt illū, & extolletur in exemplū maius; & tollitur de numero
tium anima eius. Et sensus est: quod qui fuerant sapientes & prudentes
 cellsum locum in Ecclesia, & in cōspectu Dei habuerunt: si cōiungantur
 nicarijs mulieribus, & inebrientur vino turpiū suarū voluptatum, eodē
 ent, vt apostatent à Deo, deserendo eius amorem & seruitiū. Adeoq; hæc
 rum miseria interdum crescit, vt quæadmodum lineum illud lumbare
 tatum fuit ex terta promissionis ad Assyrios, vbi omnino computruit
 tanquā Apostatæ recedūt à religione, quam professi erāt, & redeunt ad
 lum; & q̄ horribilius est ab ipsa Catholica fide & Ecclesia sancta recedunt
 transeunt ad partes & factiones Hæreticorū, vt turpibus suis facultatibus
 berius potiantur. Ibi *putredo & vermes* sunt eorum hæredes: misera. in-
 entia putrescit in suis vitijs, & mordetur ab horridis vermibus, illā qui
 gunt, & torquent: imò & ipsa infelix caro pœnā luit suarum voluptatū,
 bo infecta fœtido, quo putrescunt & cōsumuntur eius ossa; & replet
 bus, eius viscera vorantibus: disponente Deo, vt violēta aliqua, & h
 morte ante tempus moriatur, vt *fit in exemplū maius*, & inuitatum, vt alij
 tiores fiant; & æterna hominum adeo egregiorum ac Sanctorum damna-
 metum alijs incutiatur, ne audeant illos imitari. Caueat (ait S. Hiero.) quæ
 test cum Dauide dixerit: *mihi adherere Deo bonum est*: ne ei ex sua negligētia
 & incuria eueniat, vt dissoluatur & separetur à Deo suo; qui permittitur
 transferri ad flumen Euphratē, & potestati inimicorum: & qui debet
 scendere in foraminibus petræ firmissimæ, quæ Christus est: abscondatur
 sceleratiatur in foraminibus corruptæ & putrefactæ petræ, cadendo in vitium

S.
 Deus pec-
 cantes de-
 seruit.
 Homilia 10.
 in Euangeli.

2 Escl. 19.2

Sapientes
 coniuuati
 mulieribus
 apostatant
 à Deo.

Impuri à fi-
 de recedūt.

Conscientia
 in vitijs pu-
 trescit.

In Jerem. 17.
 b Ps. 72. 28.